

Situationen for saa alvorlig, at medmindre der virkelig gennemførtes positive Foranstaltninger, vilde vi ikke længere kunne tage Ansvaret. Men er det ikke netop det, Venstre har sagt vil være ogsaa Venstres Fremgangsmaade? Et Par Dage efter Valget i December skrev i hvert Fald et af de Organer, som jeg vel tør anse for et af Venstres Hovedorganer, „Fyns Tidende“, at dersom Venstre nu skulde danne Regering, saa maatte der være ret skarpe Grænser med Hensyn til, hvad Venstre kunde lade sig byde i Retning af Forhaling og Forfuskning af de Reformers, som Venstre krævede; saa hellere ud til Valg igen, hvis man ikke paa anstændig Maade kunde faa Tingene igennem. Og et andet Venstreblad, „Roskilde Dagblad“, skrev, at man maatte nu fremsætte sine Forslag og, om fornødent, lade Vælgerne udtale sig direkte om dem, hvis man ikke kunde samle Partiernes; det kunde jo være meget godt med en 4-aarig Periode, men først og fremmest gjaldt det om, at Venstre kunde fremme det, Venstre vilde. Ja, dette forekommer mig at være i hvert Fald kendte Toner, det var, hvad mine Meningsfæller sagde i Efteraaret 1926: Nu kan det ikke blive ved at gaa med den Visnepolitik, som den nuværende højtærede Handelsminister den Gang var Anfører for, nu maa der skrides til Handlinger, der virkelig søger den Opgave løst, som maa være Landets, maa være Rigsdagens, at modvirke Krisen og Arbejdsløsheden. Og da man ikke vilde dette, saa sagde vi det, som det var, at saa ønskede vi at spørge Vælgerne, om de ønskede Visnepolitik eller Handlingspolitik. Vælgerne valgte Visnepolitikken, og de har faaet den, i hvert Fald paa Erhvervspolitikens Omraade, selv om de ganske vist har faaet Handlingspolitik af en saare sørgelig Beskaffenhed paa andre Omraader.

Den højtærede Handelsminister talte en Del om den Tilpasning, der var nødvendig for Erhvervslevet, og som jo skulde rette sig imod at faa Lønnen trykket ned. Rædselsslagen sagde den højtærede Minister om Skotøjsindustrien: De har, saa vidt jeg hører, oven i Købet forlænget deres Overenskomst uændret. Ja, Skotøjsindustriens Arbejdere har ligesom andre i Fjor faaet deres 17 pCt.s Lønnedsættelse. Man kan godt fortælle, at det er uændret, men 17 pCt.s Lønnedsættelse paa smaa Lønninger spiller en Rolle, og de har i Aar ganske rigtigt forlænget deres Overenskomst efter en gennemført Regulering, som adskillige Arbejdere, med Rette vist-

nok, beklagede sig over. Jeg ved ikke, om det staaer til paa samme Maade med den højtærede Ministers mange andre Oplysninger; denne trængte i hvert Fald til et Korrektiv.

Den højtærede Minister talte endvidere om, at Produktionsomkostningerne, Arbejdslønnen indbefattet, jo maatte ned, og han nævnte blandt de mange andre Tal, han anførte, ogsaa nogle vedrørende Skotøjsarbejdernes Løn. Ja, det er rigtigt, at Skotøjsarbejdernes Timefortjeneste, som Ministeren sagde, er 155 Ø. for Mænd og 92 Ø. for Kvinder, men har den højtærede Minister undersøgt, hvorledes det forholder sig yderligere i dette Fag, eller bygger han alene paa et saadant rent tilfældigt Tal? Jeg maa formode, at den højtærede Minister ikke har foretaget denne Undersøgelse, som er nødvendig for at vide, hvad der præsteres for disse 155 Ø.; jeg skal imidlertid nu supplere den højtærede Ministers Oplysninger, som var lidt mangelfulde. Den samlede Arbejdsløn paa et Par saakaldte Boxcalf-Herrestøvler er i Øjeblikket 250 à 260 Ø.; den var i 1914 150 à 160 Ø. I begge Tilfælde var den 18 pCt. af Salgsprisen fra Fabrikken, altsaa i Dag akkurat det samme som den Gang. Naar den højtærede Minister saaledes taler om Arbejdslønnen, bør han imidlertid ogsaa medtage en Smule Oplysning om, i hvilken Grad man altsaa faktisk har forceret Arbejdstempoet og nu udfører mere for de samme Penge eller for de Penge, man faar, end man tidligere udførte.

Men den højtærede Minister gik jo videre. Han drog ogsaa Sammenligninger med Udlandet. Hvor rigtige de er, det er jeg ikke i Stand til at kontrolere, da jeg selvfølgelig ikke kunde følge med i alle de Tal, men jeg forudsætter, at disse Tal var rigtige. Men hvad kan det nu nytte, at den højtærede Minister fortæller, at her betales en Løn af 1 Kr. 55 Ø., i det Land er Lønnen 1 Kr. 35 Ø., og i et andet Land er den nede paa kun 97 Ø.? Maa vi ikke ved Siden af faa at vide, hvorledes Prisniveauet er i de Lande? Hvad kan man købe for de Penge i de Lande? Kan man der leve for de Penge lige saa godt som for de Penge, man faar her i dette Land? Det er det, det kommer an paa. Det kommer ikke an paa, hvor mange Pfennig eller Centimer, eller hvad det er, der betales. Det er ikke det afgørende. Det afgørende er: Hvilken Købekraft har disse Penge? Hvis den højtærede Minister mener, at han paa dette Felt skulde kunne vinde Industriens Konkurrenceevne tilbage,